

Julia

d'Isabel-Clara Simó
versió i direcció de Gemma Miralles

la dependent
www.ladependent.com

ASSOCIACIÓ
D'EMPRESES
D'ARTS ESCÈNIQUES
DEL PAÍS VALENCIÀ

AVETID

GENERALITAT VALENCIANA
TOTS A LA U
SEMPRE TEUA
INSTITUT VALENCIÀ DE CULTURA
unión alcayana
AJUNTAMENT ALDAIA
TAMA
Ajuntament d'Alcoi
Ajuntament d'Alcoi
OLYMPIA METROPOLITANA
tac

**Una història d'amor i d'odi
entre un amo i una obrera
en plena revolució industrial valenciana**

PRESENTACIÓ

Alguns crítics consideren **JÚLIA** com l'obra més emblemàtica de l'escriptora i periodista Isabel-Clara Simó i un veritable **clàssic de la literatura valenciana i catalana contemporània**, traduïda, reeditada i actual.

La Dependent recupera la novel·la **JÚLIA**, publicada en 1983 i fa una primera **versió teatral**.

En 2020 s'adquireix els drets de representació i es proposa a Gemma Miralles, actriu i directora realitzar l'adaptació d'aquest text per a la seua posada en escena. Aquest text també serà editat per l'editorial BROMERA.

Dins del projecte ens sembla molt interessant la possibilitat de fer una **ràdio-novel·la**, que ajudarà de manera efectiva a donar-li una major difusió a la proposta, d'aquesta iniciativa també disposem dels drets.

És la nostra manera d'**homenatjar i fer palesa l'estima cap a Isabel i la seua obra**.

L'ESPERIT DE "JÚLIA"

Quan Joan Fuster incità els alcoians a escriure una novel·la sobre el *Petroli* considerant-ho una obligació d'aquests, Isabel-Clara Simó va acceptar el repte.

Però Isabel volia més coses;

Uns personatges vius, un llenguatge àgil, un argument interessant, unes reflexions sobre la condició de les dones, unes amargues constatacions del divorci entre els dirigents federalistes (el que ara serien nacionalistes) i els pobles que hi ha confiat, i la funambulesca impossibilitat de canviar de classe ni tan sols venent-nos l'ànima al dimoni, o el cos, que per al cas és el mateix. I volia recollir l'esperit de Heine (un dels escriptors que més van estimar Pla i també Fuster) quan diu que després d'una tragèdia tots acabem mocant-nos: una síntesi de la precarietat humana que posa la pell de gallina. Doncs jo volia que després d'una revolució, després d'una castració, tot acabés en una truita llançada a la cara.

(Simó, 2003)

El resultat de tants objectius va ser *Júlia*, que amb més de trenta edicions continua sent llegida, any rere any, per tota mena de lectors, una novel·la imprescindible.

"Júlia" no deixa indiferent

Margarida Aritzeta, escriptora i professora de la URV, a la publicació "Els mons literaris

d'Isabel-Clara Simó" de l'Associació d'Escriptors en català, la descriu així: De manera magistral, el relat construeix aquest personatge que va creixent als ulls del lector amb les seves ànsies, les seves contradiccions, el seu desig, la lluita contra la seva família miserable... veiem com la noia es fa singular en l'entorn de la fàbrica i com s'enfronta amb la família totpoderosa, classista i excloent de l'amo... **assistim al seu sacrifici, al seu triomf i al seu dolor... Hi ha dosis altes de passió, de revolta, de crueltat, d'injustícia, de revenja.**

(Aritzeta, [Retrats](#), 2014)

La versió teatral del text d'Isabel

“Quan la Cia. de Teatre La Dependent em va proposar fer una adaptació de la novel·la Júlia el cor em va fer un tomb.

Aquest llibre de Clara-Simó era lectura obligatòria quan anava a l'Institut. Recorde l'impacte que va tenir en nosaltres, la manera que ens va colpir a tots. En primer lloc perquè era una novel·la **emmarcada en un moment històric referencial**, no només a nivell local sinó també nacional i mundial: la Revolució del Petrol de 1873. En segon lloc, perquè **la protagonista era una dona**, en un model patriarcal sense emmascaraments on situem Júlia en la base de la piràmide, per la seua doble condició d'obra i de dona. És amb aquesta novel·la quan vaig començar a pensar, a parlar i a debatre sobre el paper de la dona en el món i al llarg de la història. Per acabar, i com a molt important, és que **l'acció esdevenia a Alcoi**, on vivíem, plena de referents amb els quals connectàvem i que facilitaven la identificació, ben sostinguts per unes emocions universals i per uns fets que et col·locaven en el pla ètic constantment.”

Gemma Miralles, 2020

PÚBLIC AL QUE VA ADREÇADA LA PROPOSTA

L'obra està adreçada a adults i a joves a partir de 14 anys. "Júlia" ha romàs aliena al pas del temps, és accessible a un **extens ventall de públics** i entre ells trobem als **lectors de la novel·la** (molts la van conèixer en la seua adolescència, quan va aparèixer a les prestatgeries dels instituts) que potser no són espectadors habituals de teatre, però sí que són un públic potencial per l'interès que els pot generar veure i viure escenificada l'obra. La novel·la té un **èxit rotund** i ha estat una de les obres més llegides de Simó, per això no ens sobta trobar clubs de lectura al pati de butaques.

"Júlia" fa accessible temes difícils a un públic ampli amb una bona construcció de personatges, connecta amb molta gent. Miralles **destaca la seua actualitat, que només els clàssics poden proporcionar.**

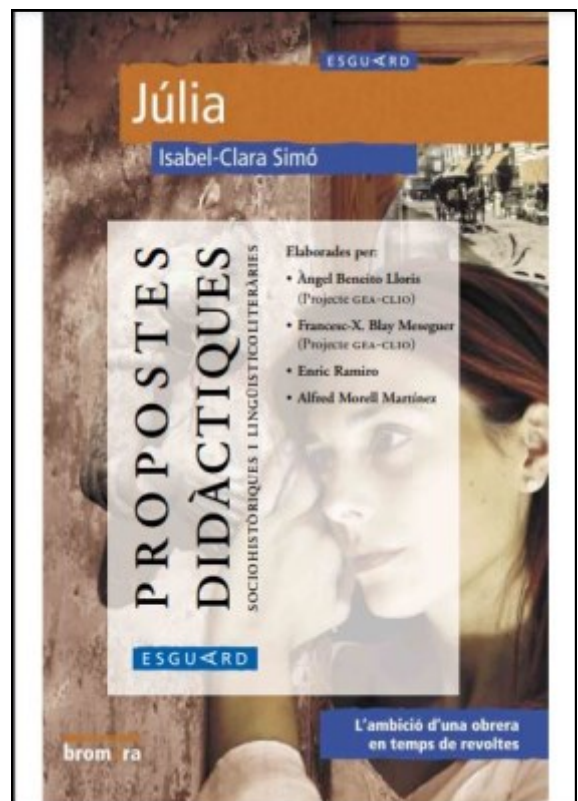
Les nostres llibertats, d'alguna manera, sempre estan amenaçades i es fàcil identificar-se amb els esdeveniments de la novel·la. També amb **els dilemes ètics de Júlia**: Qui no voldria eixir d'unes condicions de vida duríssimes? Què estariem disposats a arriscar?

El paper de la dona ha canviat però prenent una altra forma els debats segueixen encesos: I els ventres de lloguer? I els consum de la prostitució? Quin grau d'utilització del cos de la dona, de cosificació, tenim encara hui?

PROPOSTES DIDÀCTIQUES

Actualment Edicions Bromera publica JÚLIA a la seua col·lecció “Esguard”: **No-vel·les històriques adreçades als joves** (a partir de 14 anys): la millor recepta per a descobrir fets apassionants del nostre passat. **Bromera** compta amb una **unitat didàctica** sociohistòrica i lingüísticoliterària adreçada a l'alumnat d'ESO i batxillerat disponible a https://bromera.com/publicacions/tl_files/pdfs/propostes/9788476609583_PD.pdf. Ha sigut elaborada per Àngel Beneito i Francesc Blay del Projecte Gea Clio, grup d'innovació pedagògica en didàctica de les Ciències Socials, y Enric Ramiro i Alfred Morell.

- **Àpunt** compta amb una altra del programa divulgatiu “una Habitació pròpia”: <http://recursos.apuntmedia.es/una-habitacio-propia/Guia-5-julia.pdf>

Diferents escenes de la representació en el Teatre Principal de València

Gemma Miralles adapta i dirigeix la versió de la novel·la d'Isabel-Clara Simó

La Dependient dóna vida a la Júlia més alcoiana

El Teatre Principal de València, que no el d'Alcoi, va estrenar la setmana passada la versió teatral de la novel·la Júlia, de l'escriptora alcoiana Isabel-Clara Simó, publicada en 1983 i dedicada "a Alcoi". Es tracta d'un magnífic treball de Gemma Miralles, que ha realitzat l'adaptació i ha dirigit l'espectacle produït per la Dependient. Sobre l'escenari se li ha donat vida a la Júlia més alcoiana en una versió

en la qual Gemma Miralles entra de ple en l'ambient i els valors de l'alcoià, sense perdre el caràcter universal de la trama que Isabel-Clara Simó abordava en la que va ser la seua primera novel·la. Gràcies a la Dependient de Joanfra Rozalén, la novel·la alcoiana per excel·lència s'ha convertit també en un clàssic teatral. Els alcoians hauran d'esperar a febrer per a gaudir-la en el Teatre Calderón.

RAMÓN CLIMENT

Recull Jordi Tormo en el seu treball biogràfic sobre l'escriptora: "Una veu lliure i compromesa" – que Isabel-Clara Simó va presentar, en 1983, la novel·la Júlia al premi Ramon Llull, que patrocinava la família Lara a Barcelona i que pesa a l'acord del jurat, l'esposa de l'editor es va negar en redó a premiar una novel·la que acabava amb la rotunda frase "Catòlica havia de ser!". No li van donar ni el premi de consolació, però Júlia es va convertir en la novel·la emblemàtica de la literatura contemporània en català i un llibre quasi de lectura obligada en els cursos de batxillerat. Diverses generacions van descobrir a Júlia a les aules. La història d'una jove que renúncia a l'amor per a casar-se per diners fins i tot sacrificant la seua maternitat. Una obrera tèxtil alcoiana, educada en els valors de la revolució

industrial i amb un pare mort en les revoltes del Petróli, que acaba convertint-se en mestressa d'una fàbrica, amb un final sorprenent i inesperat. Un argument propi del discurs narratiu del clàssic fulletó que l'escriptora alcoiana condimenta amb reflexions polítiques, socials i econòmiques que reafirmen el seu caràcter combatiu, políticament actiu i de clara ideologia mai dissimulada.

Tot això, amb un respecte admirable i una professionalitat inqüestionable, és el que Gemma Miralles converteix en un espectacle viu. La versió teatral de Júlia manté amb tota frescor a la jove que vol escapar d'una vida obrera miserable, amb les seues contradiccions sentimentals, i la cruïlla del debat polític i dels interessos de classe enfrontats. I tot això en un bany de alcoyania permanentment efervescent amb cançons populars alcoianes, algunes recuperades de

vells arxius. Des del primer segon de la representació i moltíssim més en l'últim instant d'aquesta, tot és alcoià, servint com a trampolí per a la trama universal que se'n compta.

I si ple de creativitat és el treball condensat per Gemma Miralles i al qual col·laboren decididament la música de Rafel Arnal, la superba il·luminació de Victor Antón i la precisa escenografia d'Eduardo Moreno, no en menor consideració cal destacar el treball, moltes vegades coral, del quadre d'actors reunits i capitanejats per Gemma, que tenen com a trident de força a Gloria Román com Júlia; a Joan Manuel Guriño com l'empresari Josep Romeu i a Pepa Miralles com la mare.

Potser les dues hores i quart de duració de l'obra pot semblar molta estrada escènica, però la realitat és que el temps transcorre sense deixar-se notar, perquè La Dependient, tot el seu conjunt, aconsegueix atrapar a

l'espectador des del primer moment i mantindre'l atent al desenvolupament de la història que es conta i que no per sabuda deixa d'emocionar i sorprendre quan els personatges cobren vida.

Ningú dubte, en eixir del teatre, que Isabel-Clara Simó s'hauria sentit feliç i contenta amb aquest treball de la Dependient, grup al qual estimava i respectava i que ha posat en el muntatge tot el millor dels seus components en homenatge a l'escriptora alcoiana que en el seu discurs, rebent la Medalla d'Or de la Ciutat, es va referir al "potent factor humà dels alcoians que li permet tirar avant en els moments de crisi". I aqueix "factor humà" és el que es reivindica en el personatge de Júlia, amb les seues contradiccions, però sempre il·ludidor.

Un factor humà que també es reflecteix en l'esperit del grup La Dependient, capaç d'oferir-nos un muntatge

de les característiques i dimensió de Júlia en uns moments tan complicats, per al món del teatre, com el que es viu i del qual es pretén eixir. Un grup alcoià, com li ocorre a tants altres col·lectius, que en massa ocasions ha de trobar fora de la nostra ciutat la calor, el reconeixement que a casa se li regateja. La labor creativa i cultural que exerceix és indiscutible i el manteniment viu del Trisiti, amb les seues essències, és només una mostra del molt que es fa. Però hi ha molt més. I ací està Júlia.

Per què cal esperar a febrer perquè Júlia es represente a Alcoi? La versió oficial és perquè no s'ha pogut acoblar al calendari de la programació del Teatre Calderón. A València, durant setmana i mitja, han sigut molts els que han gaudit de la versió més alcoiana de Júlia. Si pot, aprofite les dues últimes sessions de hui i demà. Val la pena.

Portar les novel·les als escenaris

Clàudia Serra, *El temps de les Arts*, 3 des. 2021

La companyia La Dependent, creada el 1987 a Alcoi, destaca sobretot pel seu interès a dur a escena la producció dels dramaturgs valencians actuals. Amb els seus muntatges ha donat a conèixer obres de Pasqual Alapont, Ximo Llorens o Gemma Miralles (també directora escènica i membre de la companyia), entre d'altres. Ara, aprofitant la tendència de les arts escèniques a teatralitzar obres narratives, La Dependent es llença a l'escenari amb un nou muntatge: es tracta de l'adaptació teatral de 'Júlia', la novel·la més reeixida de l'escriptora Isabel-Clara Simó. L'obra s'ha pogut veure aquest passat mes de novembre al Teatre Principal de València.

Fer d'una novel·la una obra de teatre és arriscat: sempre hi ha una part del públic que no queda contenta. Aquells que són fidelíssims al text original o bé es queixen perquè no han vist representat un determinat pasatge que ells troben fonamental per al desenvolupament de la història, o bé es passen la funció arrufant nas i celles mentre intenten trobar les diferències entre el text original i el muntatge teatral, com si estiguessin fent una mena d'encreuat o de sopa de lletres. Pel que fa als espectadors que han anat a la funció sense haver llegit la novel·la, hi ha el perill que no acabin d'entendre massa bé el perquè d'algunes reaccions dels personatges ni la magnitud dels seus sentiments.

En aquest cas, tot els semblarà superflu o fals. Però tant se val, això. Crec que, quan es duu a terme un projecte com aquest, cal deixar de banda els càlculs sobre les expectatives del públic abans de veure la funció, perquè, en aquest cas, el mèrit de La Dependent és justament el seu risc: haver fet la primera adaptació teatral d'una de les novel·les més respectables de la nostra narrativa contemporània. Funció de Júlia. D'esquerra a dreta: Joan Manuel Gurillo, Marta Chiner, Pepa Miralles, Pau Vercher, Joan Gadea, Manuel Maestro, Robert Roig, Vicent Domingo i Gloria Román. Fotografia de Juani Ruiz. Júlia (1983) fou la primera novel·la que publicà Isabel-Clara Simó. La història està ambientada a l'Alcoi de finals del segle XIX, una ciutat on es barallen contínuament els anarquistes amb els monàrquics o, dit d'una altra manera, els obrers amb els senyors. La seva protagonista és Júlia, una jove coneguda per tothom a causa de la seva tràgica història familiar: el seu pare, anarquista, va morir a la presó d'Alacant, i la seva mare, que es dedica a fer de remeiera, és titllada de boja i de bruixa. Júlia, que aparentment sembla molt innocent, aviat descobreix que s'ha d'espavilar si no vol malviure com la seva pobra mare. Així, considerant-se massa fina i presumida per passar-se la vida treballant a una fàbrica, intenta convertir-se en burgesa. Però aquest canvi de classe social li exigeix també molts sacrificis.

És indiscutible que Júlia és una obra que va ser important en la literatura del País Valencià. La seva autora va recollir el repte que Joan Fuster havia llençat als escriptors alcoians: calia parlar de la Revolució del Petrolí d'Alcoi, calia explicar-ne de la importància i, sobretot, calia que els valencians comencéssim a recollir, entendre i contar la nostra història. Júlia era i és una novel·la necessària, no només perquè està ben escrita, sinó perquè sense ella gairebé ja no quedaria res de l'Alcoi del 1873. Com era allò? Verba volant...

En aquest sentit, l'adaptació teatral que ha portat a escena La Dependent no és només un homenatge a Isabel-Clara Simó i a la seva novel·la, sinó que també pretén ser una reivindicació de la nostra memòria històrica i de la nostra cultura literària. En certa manera, la intenció del seu muntatge és la mateixa que la que tenien, per exemple, les adaptacions teatrals que vam veure fa poc al Teatre Nacional de Catalunya de La Plaça del Diamant de Mercè Rodoreda o la de Solitud de Caterina Albert.

Ara bé, a Catalunya el públic està avesat a trobar programades adaptacions teatrals de diverses novel·les (estrangeres o catalanes, tant se val), en canvi, en les arts escèniques valencianes aquest tipus de funcions no deixen de ser puntuals. Sí que s'havia fet alguna cosa semblant, per exemple, fa un parell d'anys amb el Tírant lo Blanch, que aconseguí estar en cartell més d'una temporada i que, en certa manera, es podria dir que va ser un èxit. Però, tret d'aquest cas, al País Valencià a penes s'han realitzat adaptacions teatrals significatives de les obres dels nostres narradors. Potser seria una bona opció seguir l'exemple de La Dependent i intentar teatralitzar també Matèria de Bretanya de Carmelina Sánchez-Cutillas, La mestra de Víctor Labrado o Crim de Germania de Josep Lozano, posem per cas.

transexual, que es la suya también. En fin, Jerónimo Cornelles cierra de este brillante modo su trilogía sobre la violencia y el miedo, completando lo ya expuesto con *Desde el infierno y Threesome*. ■

**JÚLIA, DE ISABEL-CLARA SIMÓ,
ADAPTACIÓN DE GEMMA
MIRALLES.-TEATRE PRINCIPAL**

El precio del ascenso

INMA GARÍN. Me ha sor-

prendido favorablemente esta adaptación de la novela de la escritora Isabel-

Clara Simó (Alcoi, 1943-2020)

por lo complejo de la tarea, y por un resultado bastante acertado: la historia

del ascenso social de la obrera textil Júlia en el ambiente de la revolución de 1873, en la que murió el alcalde de la ciudad, centro industrial puntero en la España de la Primera República.

Una de las dificultades de la adaptación suele ser concentrar los acontecimientos y traducirlos en acciones dramáticas. En este caso, hay una figura central -Júlia- cuya evolución en el contexto de las luchas obreras y explotación industrial da unidad al relato. Miralles ha elegido a una actriz solvente, Gloria Román, para la protagonista, la joven que, gracias a las artes de su madre, una verdadera bruja, interpretada por Pepa Miralles, acabará casada con el patrón, Joan Manuel Gurillo, un calzonazos enamorado, que aprovecha su viudez para metérsela en la cama mediante un matrimonio

nio de precio exorbitante: la esterilidad. Joan Gadea, en el papel de médico, contribuye a una escena clave para elevar la temperatura del drama. Sobresaliente Pilar Martínez en el papel de suegra, una mujer que pierde el poder a manos de una esposa inteligente y ambiciosa.

Sobresale también Manuel Maestro como capataz, severo con la trabajadora deslenguada susceptible de hacer perder imagen a la empresa. De interés especial es la escena en que Júlia se enfrenta a Dolors, la suegra de su marido, o cómo hace frente a la enemistad de los hijos (Pau Vercher y Robert Roig), y su despedida despedida de la antigua criada para colocar a su amiga Glòria (Marta Chiner).

Un amplio elenco de once intérpretes que cumple, pese a ciertos altibajos en la experiencia y manera de hacer. El Teatro Principal es un lugar peligroso (como recordaba el otro día mi amigo Rodolf Sirera) si no tienes una voz muy entrenada y una presencia corporal contun-

dente. El espacio escénico a dos alturas con la escalera móvil y el ciclorama detrás consigue imágenes bellas (Edu Moreno), junto a la iluminación precisa y muy dramática de Víctor Antón. Arropa bien el conjunto la música de Rafel Arnal y las coreografías de Júlia Cambra. Teatro popular del siglo XIX revivido y orquestado por la batuta de Miralles mediante cuadros desarrollados cronológicamente para mostrar la evolución del carácter de la joven Júlia. Cuadros cuyas transiciones convendría aligerar o incluso evitar. Una escena en concreto, la de la fiesta en la que conversa con Lluís (Vicent Domingo), no me convenció.

Destaca la pulcritud del valenciano hablado, las canciones, y el interés cultural del texto, que arroja luz en un momento clave del País Valencià. La acogida del público el domingo fue muy calurosa. Los espectadores agradecen que se traten temas de aquí con personajes femeninos fuertes y triunfadores. ■

cartelera 57 anys
turia

Guía de Ocio y Cultura de la Comunitat Valenciana

EDITA: Publicaciones TURIA, S.L.
C.I.F. B-46373734
info@cartelera-turia.com
www.cartelera-turia.com

Amàlia Garrigós
@AmaliaGarrigos

Per fi, la novel·la indispensable d'Isabel-Clara Simó, amb més de 30 edicions des de 1983, és adaptada al teatre per la companyia alcoiana @LaDependent Una producció de @GVAivc que està en cartell al Teatre Principal de València fins el 28N

#Júlia estarà present en
#SonaCultura

silvestre vilaplana
@SilvesVilaplana

Impressionant l'adaptació que ha fet Gemma Miralles i la companyia @LaDependent de Julia d'Isabel-Clara Simó. No us la podeu perdre.

Vicent Marzá
@VicentMarza

😊 Molt contents que s'haja fet realitat aquest somni: l'adaptació teatral de 'Júlia', una obra imprescindible de la nostra literatura!

Aquest clàssic d'Isabel-Clara Simó, que ha dut als escenaris La Dependent, estarà al Teatre Principal de València fins al 28 de novembre.

GVA Cultura i Esport i 4 més

Francis López Sanchis
Excel·lent producció. Grans intèrprets, direcció intel·ligent, savi ús versàtil de l'escenografia, efectiva il·luminació, espectacle dinàmic i amb bon ritme enllaçant escenes, elegant, cançons nostres, molt nostres... una JÚLIA a l'altura del magnífic i digne text d'Isabel Clara Simó. Enhorabona i gràcies a tota la cia La Dependent! 🙌

10 semana(s) Me gusta
Responder

2 👍

LA HISTÒRIA DEL PAÍS VALENCIÀ

Aquesta història es basa en fets reals, la Revolució del Petroli a Alcoi, la **primera vaga general del País Valencià** en plena revolució industrial valenciana. Els precedents d'aquesta primera vaga s'assenten en la llarga tradició de **resposta obrera col·lectiva envers els patrons des de primeries del segle XIX**.

El **procés d'industrialització** es va caracteritzar per la precarietat de la mecanització i l'especialització en béns de baixa qualitat i preu. Les condicions de treball eren deplorables, assolien un nivell d'explotació totalment denigrant i el treball femení i l'infantil eren abusius i inhumans.

LA REVOLUCIÓ DEL PETROLI

Els esdeveniments de 1873 responen a una estratègia premeditada que resulta de les dures condicions de vida imposades per la industrialització, tant a Alcoi com altres indrets propers.

L'Associació Internacional de Treballadors (AIT) va convocar una vaga general per a demanar augment de jornal i reducció de la jornada laboral a vuit hores. **Els vaguistes prengueren la ciutat**, empresonaren els fabricants i exigiren el poder municipal. L'enfrontament es va saldar amb disset morts, entre ells l'alcalde Agustí Albors (anomenat *Pelletes* perquè va ser arrossegat de manera violenta per la multitud), **es cremaren moltes cases, comerços i fàbriques** fent servir de combustible petroli, d'aquí el nom dels fets. Poc després els ciutadans van ser cridats a testificar i molts foren processats i empresonats sense proves **quedant moltes famílies desmembrades i estigmatitzades**, com la de Júlia.

La revolució del *Petroli* contribuï decidivament a la caiguda de la primera experiència republicana, i al **trencament decisiu dels interessos de burgesos i treballadors**, els fets tenen una importància destacable per a la classe obrera i la seua lluita.

El *Petroli* ha tingut també una especial transcendència per als alcoians, ja que en el seu imaginari col·lectiu, **encara avui perviuen moltes influències d'aquests esdeveniments**.

L'Arrastrà de *Pelletes*. Llenç de Ramón Castañer, 1997.

la companyia

Per trobar l'origen i el nucli de la Companyia de Teatre La Dependent cal remuntar-se a l'any 1987. Al llarg d'una història que abraça ja tres dècades, s'ha mantingut fidel a un projecte teatral que es defineix a cavall entre la tradició i la modernitat. Compromesa amb la llengua i els autors valencians amb els que ha comptat sempre per als seus diferents espectacles.

ÚLTIMES PRODUCCIONS:

2021- **ICÀRIA** de Pasqual Alapont. Direcció: Pepa Miralles

(La Dependent/ Institut Valencià de Cultura)

2019 - **FEM I DESFEM**; teatre compromés amb el medi ambient, de Jordi Peidro.

Direcció: Pepa Miralles (La Dependent / FCC)

- **EL TESTAMENT DE MARIA** de Colm Tóibín. Direcció: Jordi Ballester

(La Dependent / Institut Valencià de Cultura)

2018 - **SEPAREU-VOS JUNTS!** de Gemma Miralles. Direcció: Pepa Miralles

(La Dependent/ Institut Valencià de Cultura)

- **EL PROCÉS** de Miquel Peidro. Direcció Antonio Ponce. (La Dependent)

2017 - **DE SUKEI A NAIMA** de Gemma Miralles. Direcció: Cristina Lügstenmann

(Institut Valencià de Cultura / La Dependent)

2016 - **¡LIBÉRRIMO MIGUEL!** Direcció: Pepa Miralles

(La Dependent / Unió Musical)

EQUIP ARTÍSTIC

Autora i directora

GEMMA MIRALLES

Intèrprets

Glòria Marta Chiner

Miquelet Manuel Climent

Segura/Lluis Vicent Domingo

Corts/Ridaura Joan Gadea

Josep Romeu Joan Manuel Gurillo

Dolors Pilar Martínez

Rafael/Reig Rubén Mira

Vicenta Pepa Miralles

Júlia Solbes Gloria Román

Josepet Robert Roig

Rafelet Pau Vercher

Moviment i Coreografia

Júlia Cambra

Escenografia

EDU MORENO / PRIAMO ESTUDIO

disseny il·luminació

VÍCTOR ANTÓN

disseny vestuari

FITXA TÈCNICA

producció executiva

JOANFRA ROZALÉN

ajudant de producció

LIDIA MIRÓ

ajudant d'il·luminació

LUIS VÉLEZ

material tècnic

AUDIO –NET

assessoria / gestoria

ASSESSORIA LEX,S.L.

Fotografia

JUANI RUZ

Vídeo

JUAN RUIZ

comunicació

DELABLA COMUNICACIÓN

Suport

Institut Valencià de Cultura, Direcció General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme, Unión Alcoyana Seguros, Ajuntament d'Aldaia i TAMA

Col·laboradors

Ajuntament d'Alcoi, Ajuntament d'Alzira, Olympia Metropolitana i TAC de Catarroja, Sindicat Agrícola de Puçol

EXHIBICIÓ

Forma part del **Circuit Cultural Valencià** i de la **Campanya de Difusió de Música i Teatre de la Diputació d'Alacant**.

- **Teatre Auditori Municipal d'Aldaia (València):** 12 de novembre de 2021
- **Teatre Principal de València (València):** del 19 al 28 de novembre de 2021
 - **Teatre Principal de Castelló (Castelló) :** 4 i 5 desembre de 2021

Pròximes actuacions

Teatre Calderón d'Alcoi (Alacant): 18 i 19 de febrer de 2022

Teatre Principal d'Alacant (Alacant): 18 de març de 2022

Teatre Romà de Sagunt (València): 5 i 6 d'agost de 2022

Teatre Serrano Gandia (València): 14 d'octubre 2022

Gran Teatre d'Alzira (València) : 28 d'octubre 2022

Dates per confirmar

- **Teatre Echegaray d'Ontinyent (València):** 2022
- **Casa de Cultura Massamagrell (València):** 2022

www.ladependent.com

B 5 3 3 5 4 4 9 4

S. Pancraç, 34

0 3 8 0 1 Alcoi

Contacte:

Joanfra Rozalén

965 540 820

la dependent
www.ladependent.com

639 620 197

info@ladependent.com